

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 133. Et interrogabant eum. v. 64.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

vexatione & illusione tua certam spem salutis, & expectationem gloriæ tempore contecturum me confido.

§. 131. *Et velauerunt eum. v. 64.*

Vt sese recrearent, varia ingenio malo adinuenerunt opprobria, in quibus, qui excelleret, ille inter eos amplior videbatur, ita enim fieri solet inter ardeliones, qui vbi conuenerint, ingentem habent gazam ironiarum & propudiorum. nemo ibi ingenio vult cedere.

§. Ed cur tu, ô pater Iuste, Pater omnipotens, qui habitas in cœlis, non confundis eos & facis, vt lingua loquentium iniqua arefcat, aut faucibus eorum adhæreat? causa est, quod hæc sit hora hominum, & potestas tenebrarum, quam permittere voluit Dominus, vt nos ab illis tenebris & potestate liberaremur æternum.

§. 132. *Et percutiebant faciem eius. v. 64.*

Plenam maiestate & decore: tam sæpe, tam dirè, tam crudeliter, vt per impactos illi colaphos intumuerit, dentes commoti sint intra gingiuas, barbam multis in partibus euellentes, cuius mentionem Euangelistæ quidem non faciunt, sed Prophetæ & inter alios Isaias dicens: *genas meas dedi vellentibus.* Verum quam grauis eiusmodi Christo ignominia irrogata fuerit cum illi barbam conuellebant, ex Clementis Alexandrini verbis facile colligi potest. sic enim inquit: *Hos pilostanti fecit Deus, vt eos, cum ad prudentiam atas hominis accedit simul adesse, hominibus iubeat, & infra subdit, Nefas est barbam vellere, quæ est pulchritudo congenita, pulchritudo generosa & ingenua: insuper hanc Seruatoris venerandam faciem ludibrio habebant, iuxta Isaiam dicentem, Faciem meam non auerti ab increpantibus & conspuentibus; §. Iob etiam præter iam dictas iniurias eandem verberibus cæsam prædixit: Exprobrantes percusserunt maxillam meam.*

§. Alue igitur, & millies salue sancta facies nostri Redemptoris, in qua nitet species diuini splendoris, hodie refulgens in cœlis, & in iudicio extremo illustratura mundum vniuersum, Te Religiosi & Ecclesiastici ordinis viri multi honorant, cum ad tuæ conuulsionis venerandam memoriam exprimendam genas suas & barbas veteri more radunt, & decalnant,

§. 133. *Et interrogabant eum. v. 64.*

Omnis generis curiositates, nequitias & vilitates (quas homini honesto est nefas loqui) exercuerunt isti furciferi, irridendo eius cencio-

concionēs, dicta, facta & exempla nequiter & petulanter adducendo verba Sacrae scripturae interpretantes, & sibi peruerse & ipsi applicantes, excellere vnus præ alio gestiebat, interrogabant eum de doctrina sua imprimis quomodo corpus eius esset panis de discipulis, de patre & matre eius, de genealogia, de familia, de diuitijs: & quia se diceret Prophetam, scire deberet vbi essent absconditi thesauri pecuniarum, vt eos reuelaret Principibus, & sic se liberare posset ab hac dira sua captiuitate & morte, quam ei inferre tentarent; imo si sibi eosdem reuelaret, se eum velle sinere elabi, Talia enim irritoriè effutisse Iudæos, & ministros eorum insinuat Prophetam dicens: *Mittamus lignum in panem eius.*

Hic cogita anima Christi fidelis, quam acer dolor penetraverit afflictissimum cor Iesu, cum sublati parumper luidis oculis & circumspiciens, num quis in tanta turba foret, qui olim affectas aliquo beneficio, vel audita ipsius doctrina saltem compareretur sibi, vel verbo defenderet, aut responderet iniquorum petitionibus, & non est inuentus ne vnus,

§. 134. *Dicentes prophetiza. v. 64.*

Accipio hoc verbum quasi dixerit, jam est tempus prophetizandi, si quid potes, igitur in hac arte, age, exere vim; materiam tibi damus, in qua clarè videre licebit an fallas.

Consolamini, consolamini, omnes qui timetis Deum, vt seruitus ei, si vobis quoque accidat pati opprobria, ecce habetis, in quos vos solari possitis, grauiora Dominus vester tulit, nolite deficere animis. Vicit ille & vos vincetis cum eo.

§. 135. *Quis est, qui te percussit? v. 64.*

Fatuè hi Iurcones iubebant Prophetam edicere, quis ipsum percussisset cum percutientem oculis conspicerent, aut ipsimet percuterent. Optimè siluit Christus ad huiusmodi stulta postulata, nam prophetate est abscondita reuelare, maxime quæ lumine naturæ nequeunt penetrari.

O Deus, da mihi gratiam, vt quando responsa illusoriè, ex me vel alio viro bono postulantur, ea tuo exemplo docti prætermittamus, iuxta monitum Salomonis, tibi enim est tempus silendi, quando non est bona ratio loquendi.

§. 136.